

Πῶς ὁ Ἰσαάκ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀβραάμ ἔκαμε δύο υἱούς εἰς μίαν γέννησιν, τον ἕναν τόν ἔκραζαν Ἡσαῦ καί τόν ἄλλον Ἰακώβ
Κεφ. ἐνεήντα ε΄

- 135v Ἄς γυρίσομεν νά εἰποῦμεν διά τόν Ἰσαάκ τόν υἱόν τοῦ Ἀβραάμ, πῶς ὁ πατήρ του ἔκαμε καί ἀναθρέψαν τον καί ἐκαλοκουναρήσαν τον εἰς τρόπον ὅτι ἔναι ἅγιος καί καλός ἄνθρωπος καί φίλος τοῦ Θεοῦ. Καί ὑπῆρε διά γυναῖκα του μίαν ὀνόματι Ρεβέκκα καί ἀπ' αὐτήν ἔκαμε δύο παιδιά, εἰς μίαν γέννησιν, τό ἕνα τό ἔκραζαν Ἡσαῦ καί τό ἄλλο Ἰακώβ, καί λέγουν ὅτι ὅταν ἤθελαν νά γεννηθοῦν ἐμάλωναν μέσα εἰς τήν κοιλίαν τῆς μάνας τους ποῖον νά πρωτογεννηθεῖ. Καί τοῦτο δέν τό ἤξευρε τινάς, μόνον ἡ μάνα τους. Καί τοῦτος ὁ Ἡσαῦ ἦτονε ἄνθρωπος πολλά μαλλιαρός ὥσπερ ζῶον καί ὁ Ἰακώβ ἦτονε ὥσπερ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι. Καί λέγουν ὅτι τούτη ἡ μάνα τους ὅταν ἦτονε σιμά ὀπού νά τά γεννήσει, ὁ Ἰακώβ ἦτονε νά γεννηθεῖ ὀμπρός, διότι αὐτός ἦτονε ὀμπρός, καί ὅταν ἦτονε διά νά γεννηθεῖ ὁ Ἰακώβ, ὁ Ἡσαῦ τόν ἐκράτησεν ἀπό τά ποδάρια καί ἐταύρισέ τον ὀπίσω διά νά γεννηθεῖ αὐτός ὀμπρός καί ὁ Ἰακώβ τοῦ ἔκαμε δρόμον καί ἐγεννήθη αὐτός ὁ Ἡσαῦ ὀμπρός. Καί τοῦτο ἔναι ἀληθινόν διά θαῦμα τοῦ Θεοῦ καί ὁ Ἰακώβ ὀπού ἤθελεν νά πρωτογεννηθεῖ ἐγεννήθη ὀπίσω ἀπ' αὐτόν. Τότες ὁ Ἰακώβ ἤθελεν χαθεῖ ἐάν ὁ Θεός καί ἡ μάνα του δέν ἤθελαν προῖδεῖ, καί δι' αὐτήν τήν αἰτίαν ἡ μάνα ἀγάπα πλέον καλύτερα τόν Ἰακώβ παρά τόν Ἡσαῦ. Καί ὁ Ἰσαάκ ἀγάπα πλέον καλύτερα τόν Ἡσαῦ, διατί ἦτονε πρῶτος τοῦ υἱός. Καί τοῦτος ὁ Ἡσαῦ ἦτον πολλά σκνιφός καί κακῆς φύσεως ἄνθρωπος / καί ὁ Ἰακώβ ἦτονε δίκαιος καί ἅγιος ἄνθρωπος, καί διά τήν δικαιοσύνην του καί τήν καλοσύνην του ὁ Θεός τόν ἔκαμε πατριάρχην. Ἀληθινά ἔναι ὅτι ὁ Θεός ἔκαμε τόν Ἀβραάμ καί τόν Ἰσαάκ καί τόν Ἰακώβ, καί ἔτσι κατά τήν ἡτοιμασίαν τῆς Ἐκκλησίας δέν ἐτύχαιεν νά εἶναι πλέον πατριάρχαι, μόνον τρεῖς, ἡγουν τῶν Ἱεροσολύμων, τῆς Ἀντιόχειας καί τῆς Ρώμης, ἀλλά οἱ πατέρες ἡμῶν μέ ταῦτα ἐδιόρθωσαν καί ἔκαμαν τέσσαρα καί ὑπ' αὐτῶν τῶν τεσσάρων νά κυβερνῶνται, ὥσπερ κυβερνᾶται καί το σῶμα καί ἴσταται ὑπό τεσσάρων στοιχείων. Καί παρά τάς ἀρχάς ἦσαν πέντε διά τάς πέντε αἰσθήσεις τοῦ σώματος, ἡγουν ὁ Ρώμης, ὁ Κωνσταντινουπόλεως, ὁ Ἀντιοχείας, ὁ Ἀλεξανδρείας καί ὁ Ἱεροσολύμων. Καί εἶναι ἕως τήν σήμερον.
- 136

Πῶς ὁ Ἰακώβ ἐγέλασε τόν ἀδελφόν του τόν Ἡσαῦ διά νά λάβει
τήν εὐχήν ἀπό τόν πατέρα του
Κεφ. ἐνενήντα ς´

- 136ν Πηγαίνοντας λέγοντας τήν ὑπόθεσιν τουτουνοῶν τῶν δύο παιδιῶν
τοῦ Ἰσαάκ, ὁ Ἀβραάμ εἶχεν τότες διακοσίους χρόνους ἀπεθαμέ-
νος, και ἐπειδή ὁ Ἰσαάκ ἐγήρασεν ἔχασεν τό φῶς του. Καί τότες ἦσαν
τά παιδιά του μεγάλα καί ὁ Ἰσαάκ ἠγάπα τήν δικαιοσύνην καί τήν ἴσταν
στράταν καί ἀγάπα πλέον τόν Ἡσαῦ καί ἡ μάνα ἀγάπα πλέον τόν /
137ν Ἰακώβ, διότι ἦτονε πλέον ὑποτασσόμενος παρά τόν Ἡσαῦ καί ἦτον και
φρόνιμος. Λοιπόν ὅταν ὁ Ἰσαάκ ἐγήρασεν καί ἦτονε πολλά ἀχαμνά,
ὅταν ἦλθε σιμά νά ἀπεθάνει κράζει τόν Ἡσαῦ καί λέγει του: Υἱέ μου,
σύρε γλήγορα εἰς τόν λόγγον καί κινήγησε νά πιάσεις τίποτες ζῶων και
σύρε φτιάσε το καί φέρε μού το νά φάγω διά νά σέ εὐχηθῶ πρὶν παρά
νά ἀπεθάνω, και ὅταν λάβεις τήν εὐχήν μου θέλεις ἔχει καί την κληρο-
νομίαν μου. Και παρευθὺς ὁ Ἡσαῦ ἔκαμε τόν ὀρισμόν τοῦ πατρός του
καί ὑπῆρε τό δοξάρι του καί ὑπῆγε νά κινήγησει νά τοῦ φέρει νά φάγει
διά νά λάβει τήν εὐχήν του. Καί ὅταν ἐμίσεψεν ὁ Ἡσαῦ, ἡ μάνα του
ἤκουσε τόν πατέρα του τί λόγους τοῦ εἶπε καί παρευθὺς κράζει τον
Ἰακώβ καί λέγει του: Υἱέ μου, ἐγώ ἤκουσα τόν πατέρα σου ὅπου ἔλεγε
τοῦ Ἡσαῦ τό καί τό, και διά τοῦτο, υἱέ μου, ἤκουσέ μου τώρα τοῦτο
ὅπου σοῦ λέγω διά νά λάβεις ἐσύ τήν εὐχήν τοῦ πατρός σου ὀμπρός
παρά τόν Ἡσαῦ, καί σύρε γλήγορα εἰς τό μανδρί καί φέρε μου δύο
κατσίκια παχία καί φέρε μού τα νά τά ἠτοιμάσω ὥσπερ ἀρέσουν τοῦ
πατρός σου. Καί ὁ Ἰακώβ λέγει τῆς μάνας του ταπεινά: Ὡ μήτηρ, τί ἔναι
αὐτό ὅπου μοῦ λέγεις, δέν ἤξεύρεις ὅτι ὁ ἀδελφός μου ἔναι μαλλιαρός
πολλά καί ἐγώ εἶμαι ἄμαλλος; Ἐγώ δέν ὑπαγαίνω, ὅτι φοβοῦμαι ὅτι ἂν
μέ πιάσει καί ψηλαφήσει με, θέλει μοῦ δώσει τήν κατάρα του καί ὄχι την
εὐχήν του, καί διά τοῦτο ἔναι καλύτερον νά ἀναπαύομαι παρά νά πάρω
137ν τήν / κατάρα του. Καί ἡ μάνα του τοῦ λέγει: Υἱέ μου, μή φοβεῖσαι, κάμε
μόνον ἐκεῖνο ὅπου σοῦ λέγω, καί ἄφες νά κάμω ἐγώ, σύρεμόνον γλή-
γορα. Καί ὁ Ἰακώβ ὑπῆγε καί ἤφερε δύο κατσίκια καί ἡ μάνα του τά
ἐφτίασε εἰς τόν τρόπον ὅπου ἤξευρε ὅτι ἀρέσουν τοῦ Ἰσαάκ, καί ὑπῆρε
τά δερμάτια τῶν κατσικίων καί ἐτύλιξε τά χέρια καί τόν λαιμόν τοῦ
Ἰακώβ καί ἐρμήνευέ του τί νά εἰπεῖ καί τί να κάμει, καί ἔβαλέ του ψωμί
εἰς ἓνα κανίστρι καί κρασί εἰς ἓνα φλασκί καί τά κατσίκια καί ἔστειλέ

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

τον εις τόν άνδραν της. Καί όταν έσωσε ό Ίακώβ εις τόν πατέρα του λέγει του: Πατήρ μου, ανάστα καί φάγε από τό κυνήγι μου διά νά μέ εϋλογήσει ή ψυχή σου όμπρός παρά νά άπεθάνεις, καί ειπε όσα ή μάνα του τόν ήτοίμασεν. Καί όταν ό Ίσαάκ ήκουσε τόν Ίακώβ, έθαύμασε καί άσηκώθη άπάνω όπου έκοιμάτον καί λέγει: Τίς εισαι, υιέ μου, καί ό Ίακώβ λέγει άφόβως: Έγώ ειμαι, ό πρώτος σου υιός, καί έκαμα εκείνο όπου μέ όρισες. Καί ό Ίσαάκ λέγει: Πώς ήμπόρεσες καί έπίασες τόσο γλήγορα ζώα άγρια; Καί ό Ίακώβ λέγει: Η δύναμις του Θεού καί ή εϋχή σου μέ έκαμε καί έπίασά τα τόσο γλήγορα. Λέγει του ό Ίσαάκ: Έλα σιμά μου νά σε ψηλαφήσω νά ιδώ εάν εισαι έσύ ό υιός μου ό Ίσαϋ ή άλλος. Καί ό Ίακώβ ύπήγε μέ μέγáλον φόβον καί δίδει του τό χέρι του καί εκείνος τό έψηλάφησε καί ηύρίσκει το καί έπαρομοίαζε του Ίσαϋ.

137v Καί λέγει του: Η φωνή σου μου φαίνεται ότι είναι του / Ίακώβ καί τά χέρια σου είναι του Ίσαϋ. Καί τότες ό Ίακώβ έβγάνει τό ψωμί καί τό κρασί καί τά κατσίκια ψημένα όπου έμοσκομύριζαν καί έδωσέ του καί έπιεν από τό κρασί, όπου ήτονε πολλά καλόν. Καί ό Ίσαάκ πίνοντας του έμύρισαν τά κατσίκια τά ψημένα καί τό όμορφο τό κρασί και άρχισε νά τρώγει καί έφαγε πολλά καλά ώσπερ άνθρωπος πεινασμένος, διότι τό κρασί ήτονε πολλά καλόν. Καί όταν ό Ίσαάκ έφαγε καί έπιε καλά, τότες έδωσε του Ίακώβ τήν εϋχήν του καί έπαρακάλεσε τόν Θεόν ότι νά του τήν δώσει καί νά γενει ευαπρόσδεκτος ή εϋχή όπου έδωσε του υιού του όμπρός εις τόν Θεόν. Καί στέκοντας όλίγον λέγει ό Ίσαάκ: Ίδου ή όσμή έρχεται από τόν υιόν μου, όπου είναι έτσι ώσπερ όσμή μιås κεφαλής γεμάτης μυρωδιές, τόν όποιον ό Θεός τόν ειχεν εϋλογήσει. Καί έστάθησαν εις προσευχήν όμοϋ, καί όταν ό Ίακώβ έλαβε τήν εϋχήν από τόν πατέρα του ώσπερ ήθελεν, τότες έλαβε θέλημα από τόν πατέρα του καί έβγήκε από όμπρός του, διότι έφοβεϊτον νά μήπως έλθει ό άδελφός του ό Ίσαϋ καί εύρει τον εκεί. Καί όταν αυτός έβγήκεν, τότες ήλθε και ό άδελφός του από τό κυνήγι καί ήφερνε του πατρός του από το κυνήγι νά φάγει ως καθός του έπαράγγειλεν, καί ειχεν του ήτοιμάσει πολλά καλά καί έρχεται εις τόν πατέρα του καί λέγει του: Πατέρα μου, άσηκώσου νά φάγεις από τό κυνήγι μου διά νά μέ εϋλογήσει ή ψυχή σου πριν παρά νά / άποθάνεις, από τό κυνήγι του υιού σου του Ίσαϋ.

138 Καί τότες ό Ίσαάκ έδαγκάθη καί άσηκώθη μετ' όργης καί λέγει: Ω υιέ μου, ό άδελφός σου ήλθε όμπρός παρά σενα καί έγέλασέ με καί ύπήρε τήν εϋχήν τήν έδικήν σου. Καί αναφέρνει του πāσα πράγμα, πώς ήλθε καί τί του έκαμε. Καί όταν ήκουσε ό Ίσαϋ ότι ό πατέρας του έδωσε την

138v εὐχὴν τοῦ ἀδελφοῦ του τοῦ Ἰακώβ καὶ δὲν ἔχει τί νά γυρέψει, ἐπικράθη καὶ λέγει: ὦ πατήρ μου, εὐχήσου καὶ ἐμένα. Ἐπίστευε ἀκόμη να πολεμήσει μέ τον ἀδελφόν του καὶ νά λάβει τήν εὐχὴν ληστρικῶς, καὶ ὁ Ἰσαάκ τοῦ λέγει μέ λύπην μεγάλη: Υἱέ μου, ἐγὼ ἐβεβαίωσα τό ψωμί καὶ τό κρασί καὶ τό λάδι καὶ τά ζῶα τοῦ ἀδελφοῦ σου καὶ εἰς ὅλα τον ἔκαμα αὐθέντη, καὶ ἔκαμά τον νά ἔναι καὶ εἰς ἐσένα καὶ εἰς ὅλους τούς ἄλλους ἀδελφούς σου, καὶ τώρα δὲν ἔχω τί νά σοῦ δώσω ἐσένα. Τότες λέγει ὁ Ἡσαῦ τοῦ πατρός του: ὦ πατήρ μου, καὶ δὲν σοῦ ἔμεινεν εὐχὴ πλέον νά μοῦ δώσεις καὶ ἐμένα; Τότες τοῦ εἶπε μέ λύπην: Υἱέ μου, ὁ καρπὸς τῆς γῆς νά ἔναι ἡ εὐχὴ σου καὶ ἀπ' αὐτὴν νά κοπιᾷς καὶ νά δουλεύεις καὶ νά θρέφεται. Καὶ τότες ὁ Ἡσαῦ ἐβγήκεν ἀπὸ μπρός του λυπούμενος πολλά καὶ μετὰ δακρύων, καὶ ὑπῆγεν γυρεύοντας τόν ἀδελφόν του τόν Ἰακώβ νά τον εὔρει νά τον σκοτώσει καὶ δὲν τόν ἤρε, διότι ἐκεῖνος παρευθὺς ἔφυγεν καὶ ὑπῆγεν εἰς τόν Λάβαν, εἰς τόν ἀδελφόν τῆς μάνας του, καὶ τοῦτο ἦτονε κατὰ πρόσταξιν Θεοῦ, διὰ τοῦτο καὶ αὐτός τό ἔκαμεν ἔτσι. Καὶ / ἔκαμαν καὶ ἄλλα πολλά πράγματα τοῦτοι οἱ ἀδελφοί, τά ὅποια δὲν εἶναι ἐδῶ εἰς τοῦτο τό βιβλίον ὅλα γραμμένα καὶ εἴ τις θέλει νά τά ἡξεύρει ὅλα ἄς ἰδεῖ τὴν Παλαιάν Διαθήκην νά τά ἡξεύρει.

Ελένη Κακουλίδη-Πάνου (επιμ.), *Ιωαννίκιος Καρτάνος, Παλαιά τε καὶ Νέα Διαθήκη*, Κέντρο Ἑλληνικῆς Γλώσσας, Θεσσαλονίκη 2000.